

Presentació

La *Revista Valenciana de Filologia* que edita la Institució Alfons el Magnànim-Centre Valencià d'Estudis i Investigació, en aquesta segona època, arriba ara al seu segon número. És, certament, encara, un recorregut ben curt. Tanmateix, podem dir amb satisfacció que el primer número ha comptat amb una acollida excel·lent entre els estudiosos i els investigadors del gremi. Això, en part, més enllà de les vendes d'exemplars o de les consultes dels articles al web, ho hem pogut constatar a través de les diferents presentacions de la revista que des de la direcció de la publicació i des de la direcció de la IAM-CVEI hem portat a termini. Així, a més de la presentació que es va fer a la Facultat de Filologia de la Universitat de València, hem pogut mostrar el nostre treball en la Universitat Jaume I de Castelló, en la Seu Universitària de la Nucia (Universitat d'Alacant) i en l'Institut d'Estudis Catalans (Secció Filològica i Secció Historicoarqueològica).

Als responsables de totes aquestes institucions els hem d'agrair la seua col·laboració, que ens ha permés fer-nos una mica més visibles, ara que tot just comencem. Com també ens farem presents en el congrés sobre Ausiàs March, que se celebrarà a la Università degli Studi di Napoli-Federico II, on oferirem als investigadors allà aplegats les aportacions del dossier sobre el nostre poeta medieval, que centrava l'atenció del número 1 de la *RVF* i on, també, parlarem d'aquest segon número —estretament lligat, d'altra banda, amb aquella ciutat i aquell regne, pel tema de la seua part monogràfica.

I és que aquest segon número de la *Revista Valenciana de Filologia* ha volgut deliberadament situar-se a l'avantguarda dels estudis sobre un

tema d'actualitat, arran de les recentíssimes aportacions realitzades per l'investigador i professor de la Universitat de València, Abel Soler, el qual, en la seua tesi doctoral, dirigida pel catedràtic —ara emèrit— Antoni Ferrando, ha apuntat una nova autoria per al *Curial e Güelfa*, amb dades que semblen irrefutables i que farien d'aquesta novel·la medieval un text més *nostre* encara. Si abans ja ho era per la llengua, ara ho seria encara més en tant que el seu autor seria un noble, Enyego d'Àvalos —castellà d'origen—, que hauria estat criat a València, la qual cosa explicaria per què la llengua emprada per aquell autor, que hauria redactat el seu text a Nàpols, reflectiria —com, d'altra banda, ja fa temps que assenyalaven alguns eminents lingüistes com Badia i Margarit, Germà Colon o Ferrando— particularitats valencianes. Aquesta *quasi* confirmada valencianitat de l'autor d'un text que ha passat més d'un segle orfe —des que va ser redescobert, a finals del XIX—, ha estat el motiu que ens va llançar a fer una crida per convocar els estudiosos de la novel·la per fer-los participar en aquest número. Alguns han acceptat i ens han enviat els seus treballs; d'altres —potser perquè encara necessiten assimilar totes les dades aportades recentíssimament per la tesi de Soler, que ha estat publicada, per cert, per la mateixa IAM-CVEI i les PUV—, han declinat l'oferiment.

Els uns i els altres, però, han estat convidats i se'ls ha animat a participar-hi: el diàleg ens enriqueix i sense ell no seria possible avançar en el coneixement. Els parers contrastats ens fan cercar noves dreceres. Fer noves aportacions del signe que siguen, sempre serà positiu. Les esperem. I saben que tenen obertes les portes de la nostra revista, per a futurs números. Ara, la part monogràfica dedicada a l'obra d'Enyego d'Àvalos en aquest volum, compta amb les aportacions de Júlia Butinyà —de la Universidad Nacional a Distancia (UNED)—, Antoni Ferrando —de la Universitat de València—, Sònia Gros Lladós —de la Universidad Nacional a Distancia (UNED)—, Mabel Mezza —de la Università degli Studi di Napoli-Federico II—, Paolo Ponzù Donato —de la Università di Firenze— i Abel Soler —de la Universitat de València—. Totes i

tots, sens dubte, noms destacats en els estudis del *Curial* que aporten, amb els seus treballs, nous enfocaments i noves qüestions que cal tenir en compte.

D'altra banda, la secció miscel·lània es troba configurada pels articles d'Irene Atalaya —de la Universitat de Barcelona— i Mireia Ferrando Simon, Alejandro Llinares Planells, Lluís Roda i Pelegrí Sancho Cremades —tots quatre de la Universitat de València—, que fan un total de cinc treballs que tracten d'autors i temes tan interessants com les traduccions castelleses de Teodor Llorente; alguns pseudònims i anònims —desconeguts fins ara— de Joan Fuster; la literatura popular al voltant del bandoler del XVII, Mateu Vicent Benet; un poema inèdit i en valencià, obra de Vicent Blasco Ibáñez; i un estudi lingüístic sobre l'obra de l'escriptor Toni Cucarella.

A la secció d'entrevista, hem volgut acostar-nos a un gran literat valencià del nostre temps: Josep Lozano, el qual ha conversat amb Carles Fenollosa sobre molts temes que són analitzats i comentats des de la perspectiva d'un escriptor amb ofici d'anys. Il·lustrada per David Marqués, aquesta entrevista a Lozano és, clarament, una ullada al pensament d'un intel·lectual que es va donar a conèixer en els anys setanta del segle XX —quan encara no hi havia novel·la a casa nostra—, però que és, encara, un referent inexcusable per a la literatura del nostre país i del nostre temps.

Finalment, la secció de les recensions ofereix diferents ressenyes signades per Lliris Picó, Irene Mira-Navarro, Vicent Martines, Jaume Garcia Llorens i Jordi Colomina.

El segon número de la *Revista Valenciana de Filologia* s'incorpora, d'aquesta manera, a la trajectòria de les investigacions de qualitat que des de totes les terres valencianes —i més enllà— es van fer sobre els nostres autors, la nostra llengua i la nostra cultura. L'objectiu que ens havíem proposat, per tant, sembla que l'hem aconseguit novament. I tot, embellit per les obres de l'artista Joan Millet, que ens ha cedit desinteressadament la reproducció d'alguns dels seus treballs fets *ex professo* per a nosaltres, ara, i al qual li agraïm públicament el seu esforç.

Per acabar, vull agrair a totes les persones que han participat en la confecció d'aquest segon número de la *Revista Valenciana de Filologia*, en especial als responsables de la Institució Alfons el Magnànim-Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació, i, molt particularment, a Vicent Flor, el seu director, que amb el seu suport ens anima a continuar aquesta tasca. També, als qui, amb la seua tasca silenciosa i invisible, fan possible la millor qualitat dels treballs publicats: els avaluadors externs que col·laboren desinteressadament en la revisió dels originals.

VICENT JOSEP ESCARTÍ
Director de la RVF